

RP 258/2018 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 12 och 85 a § i mervärdesskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att mervärdesskattelagen ändras så att utövande konstnärer, andra offentligt uppträdande och idrottsmän samt artistförmedlingar som säljer deras framträdanden ges möjlighet att ansöka om att bli skattskyldiga i fråga om honorar och sådana ersättningar som fås av försäljning av framträdanden då avsikten är att framträdandet ska överlåtas till arrangören av ett evenemang. På sådan försäljning ska enligt förslaget tillämpas en sänkt skattesats på 10 procent.

Lagen avses träda i kraft den 1 april 2019.

MOTIVERING

1 Nuläge och bedömning av nuläget

1.1 Allmänt

Med stöd av 45 § 1 mom. 1 och 2 punkten i mervärdesskattelagen (1501/1993) betalas inte mervärdesskatt på honorar till utövande konstnärer eller på försäljning av framträdanden till arrangörer av evenemang. Skattefriheten grundar sig på att Finland i fördraget om anslutning till Europeiska unionen beviljades dispens för att befria författares, konstnärers och artisters tjänster från skatt. Med stöd av den gällande mervärdesskattelagen har utövande konstnärer och artistförmedlingar inte möjlighet att ansöka om att bli skattskyldiga för sin ekonomiska verksamhet.

Eftersom försäljningen är skattefri kan utövande konstnärer och artistförmedlingar i nuläget inte dra av den mervärdesskatt som ingår i deras anskaffningar. Skatten blir slutligen en kostnad för de utövande konstnärerna och artistförmedlingarna, vilket försämrar verksamhetsförutsättningarna för företagen i underhållningsbranschen.

1.2 Mervärdesskattelagen

Enligt 1 § 1 mom. 1 punkten i mervärdesskattelagen ska mervärdesskatt betalas till staten på rörelsemässig försäljning av varor och tjänster i Finland.

Enligt 1 § 4 mom. anses försäljningen inte vara rörelsemässig, om vederlaget för försäljningen är lön som avses i 13 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

Enligt 45 § 1 mom. 1 punkten i mervärdesskattelagen betalas inte skatt på honorar till utövande konstnärer eller till andra offentligt uppträdande eller till idrottsmän, och enligt 2 punkten inte heller på försäljning av framträdanden av sådana uppträdande som nämns i 1 punkten då avsikten är att framträdandet ska överlåtas till arrangören av ett evenemang.

Att honorar för framträdanden är skattefria motiveras i regeringens proposition om mervärdesskattelagen (RP 88/1993 rd) med att den verksamhet som utövas av en offentligt uppträdande person, en författare eller en kompositör ofta inte är rörelsemässig, utan att ersättningarna för verksamheten kan jämföras med en lön. Enligt propositionen blir honoraren och ersättningarna för upphovsrätten beskattade som en del av försäljningspriset på en nyttighet som säljs för konsumtion, t.ex. i en inträdesavgift eller i försäljningspriset på en skiva eller bok. Utövande konstnärer är t.ex. sångare, musiker, skådespelare och recitatörer. Andra offentligt uppträdande är t.ex. programledare och föredragshållare.

Bestämmelserna om skattefrihet gäller också artistförmedlingars förmedling av uppträdande som finns på deras lönelistor. Med förmedling av uppträdande avses också försäljning av en föreställning i en artistförmedlings eller ett motsvarande företags namn till den som ordnar ett evenemang. Bestämmelsen har behövts för att säkerställa att beskattningen av konstnärsuppträdanden är neutral.

Mervärdesskattelagen innehåller bestämmelser om verksamhet i liten skala och om ansökan om att bli mervärdesskattskyldig. Enligt 3 § 1 mom. i mervärdesskattelagen är säljaren inte skattskyldig, om räkenskapsperiodens omsättning är högst 10 000 euro, förutsatt att säljaren inte på egen anmälan har registrerats som skattskyldig. Enligt 12 § 1 mom. kan den som bedriver rörelse utan hinder av 3—5 och 60 § bli skattskyldig på ansökan. Lagens 3 § gäller nä-

ringsidkare som bedriver verksamhet i liten skala, 4 § gäller allmännyttiga samfund, 5 § gäller religionssamfund och 60 § gäller blinda.

I mervärdesskattelagens 85 a § 1 mom. föreskrivs det om varor och tjänster, för försäljning av vilka det ska betalas skatt enligt en sänkt skattesats på 10 procent. Denna sänkta skattesats gäller med stöd av 85 a § 1 mom. 4 punkten inträdesavgifter till teater-, cirkus-, musik-, dans- och biografföreställningar, utställningar, idrottsevenemang, nöjesparker, djurparker, museer och andra motsvarande kultur- eller underhållningsevenemang och inrättningar samt med stöd av 10 punkten den ersättning enligt 45 § 1 mom. 3—5 punkten som hänför sig till upphovsrätten och som en organisation som företräder innehavarna av upphovsrätten får.

1.3 Europeiska unionens lagstiftning

Enligt artikel 9.1 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan *mervärdesskattedirektivet*, avses med beskattningsbar person den som, oavsett på vilken plats, självständigt bedriver en ekonomisk verksamhet, oberoende av dess syfte eller resultat. Med ekonomisk verksamhet avses varje verksamhet som bedrivs av en producent, en handlare eller en tjänsteleverantör, inbegripet gruvdrift och jordbruksverksamhet samt verksamheter inom fria och därmed likställda yrken. Utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav ska särskilt betraktas som ekonomisk verksamhet.

Enligt artikel 10 i mervärdesskattedirektivet utesluts, genom villkoret i artikel 9.1 att den ekonomiska verksamheten ska bedrivas självständigt, anställda och andra personer från beskattning i den mån de är bundna till en arbetsgivare av ett anställningsavtal eller av andra rättsliga band som skapar ett anställningsförhållande vad beträffar arbetsvillkor, lön och arbetsgivaransvar.

Enligt artikel 379.2 i mervärdesskattedirektivet får Finland, på de villkor som gällde i den medlemsstaten på dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de tillhandahållanden av tjänster av författare, konstnärer och artister som anges i del B punkt 2 i bilaga X, så länge som samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 31 december 1994.

I mervärdesskattedirektivet har dessutom följande stater beviljats avvikelser för att tillämpa undantag från skatteplikt för tillhandahållande av tjänster av författare, konstnärer och artister: Grekland (artikel 375), Spanien (tjänster av författare, artikel 376), Portugal (artikel 377), Sverige (artikel 380) och Lettland (artikel 384). Vidare har de medlemsstater som från ingången av 1978 var medlemmar i gemenskapen beviljats avvikelser för att tillämpa undantag från skatteplikt för alla transaktioner som anges i del B i bilaga X till direktivet (artikel 371).

Enligt artikel 391 i mervärdesskattedirektivet får de medlemsstater som tillämpar undantag från skatteplikt för de transaktioner som avses i artiklarna 371, 375, 376, 377, 378.2, 379.2 eller 380—390c ge beskattningsbara personer rätt att välja att dessa transaktioner ska beskattas.

Enligt artikel 281 i mervärdesskattedirektivet får medlemsstater, som på grund av små företags verksamhet eller struktur kan tänkas stöta på svårigheter vid tillämpningen av de normala mervärdesskattebestämmelserna på dessa företag, på de villkor och inom de gränser som staterna fastställer och efter samråd med mervärdesskattekommittén tillämpa förenklade regler, såsom schablonregler, för påförande och uppbörd av skatten, förutsatt att dessa regler inte leder till någon minskning av skatten.

Enligt artikel 287 i direktivet får de medlemsstater som anslutit sig efter den 1 januari 1978 tillämpa skattebefrielse från skatteplikt för beskattningsbara personer vars årsomsättning högst

är lika med motvärdet i nationell valuta av följande belopp enligt den omräkningskurs som gällde på dagen för deras anslutning: Finland: 10 000 euro [ecu].

Enligt artikel 290 i direktivet får beskattningsbara personer som kan skattebefrias välja antingen de normala mervärdesskattereglerna eller de förenklade regler som avses i artikel 281.

Enligt artikel 98.1 i mervärdesskattedirektivet får medlemsstaterna tillämpa en eller två reducerade skattesatser, och enligt artikel 98.2 får de reducerade skattesatserna endast tillämpas på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster som avses i bilaga III. I punkt 9 i bilaga III till direktivet nämns tillhandahållande av tjänster av författare, kompositörer och utövande konstnärer samt royaltyer till dessa.

1.4 Bedömning av nuläget

Kultur- och underhållningsbranschen som helhet och utövande konstnärers verksamhet som en del av denna bransch har i stor utsträckning professionaliserats sedan bestämmelsen om skattefrihet för utövande konstnärer utfärdades. Ekonomisk verksamhet bedrivs allt oftare i bolagsform. De helheter som utövande konstnärer och artistförmedlingar erbjuder dem som arrangerar evenemang omfattar ofta utöver själva uppträdandet också den ljudåtergivning och belysning som föreställningen kräver, ljud- och ljus tekniker, gruppens logi och transport och andra motsvarande anskaffningar. Dessa mervärdesskattepliktiga tilläggstjänster köps av utomstående tjänsteproducenter. Det faktum att skatten på anskaffningarna inte kan dras av eftersom honorären är skattefria leder till att skatten ackumuleras, vilket försämrar verksamhetsförutsättningarna för aktörer inom underhållnings- och kulturbranschen.

Förändringarna och professionaliseringen inom branschen gäller också de utövande konstnärernas kunder. Tidigare var det ofta olika föreningar som köpte föreställningar, såsom när idrottsföreningar ordnade evenemang på dansbanor. Nu för tiden är köparna oftast mervärdesskattskyldiga som får göra avdrag för sina anskaffningar.

2 Föreslagna ändringar

2.1 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att ändra mervärdesbeskattningen av honorar för framträdanden på ett sätt som beaktar den utveckling som skett inom branschen och på marknaden.

Det föreslås att mervärdesskattelagen ändras så att utövande konstnärer, andra offentligt uppträdande och idrottsmän samt de som säljer deras framträdanden ges rätt att på ansökan bli skattskyldiga i fråga om honorar och sådana ersättningar som fås av försäljning av framträdanden som överläts till arrangören av ett evenemang. Genom att ansöka om att bli skattskyldiga kan dessa aktörer utnyttja avdragsrätten, så att den skatt som ingår i anskaffningarna i deras ekonomiska verksamhet avlyfts. Rätten att bli skattskyldig på ansökan ger utövande konstnärer och artistförmedlingar likadana verksamhetsförutsättningar som företagare inom andra branscher.

2.2 Ansökan om att bli skattskyldig

Det är med stöd av mervärdesskattedirektivet möjligt att slopa den gällande skattefriheten för honorar till utövande konstnärer och att föreskriva att dessa honorar är mervärdesskattepliktiga (obligatorisk skattskyldighet). Enligt denna modell tillämpas på utövande konstnärer och på dem som säljer deras föreställningar till arrangörer av evenemang den i 3 § i mervärdesskattelagen avsedda allmänna nedre gränsen för skattskyldighet, som sedan ingången av

2016 är 10 000 euro. En utövande konstnär vars årliga omsättning överskrider gränsen på 10 000 euro kan då inte välja att inte ansöka om att bli skattskyldig för sin verksamhet, utan obligatorisk skattskyldighet gäller i denna modell alla utövande konstnärer och offentligt uppträdande vars omsättning överskrider gränsen.

Fältet av utövande konstnärer och andra offentligt uppträdande är varierande. Redan inom musikbranschen är verksamhetsmiljöerna olika för exempelvis aktiva inom populärmusik och aktiva inom klassisk musik. Utöver utövande konstnärer gäller den nuvarande skattefriheten för honorar också andra offentligt uppträdande, såsom skådespelare och programledare, samt idrottsmän. Utövande konstnärer och andra offentligt uppträdande utgör ingen enhetlig skara, och deras intressen i fråga om skattskyldigheten varierar därför. Med tanke på detta är det problematiskt med obligatorisk skattskyldighet för alla inom branschen.

Ett annat alternativ är att utövande konstnärer, andra offentligt uppträdande och de som säljer deras föreställningar får möjlighet att frivilligt bli skattskyldiga på ansökan med stöd av artikel 391 i mervärdesskattedirektivet. Skattskyldigheten är i denna modell inte obligatorisk för alla utövande konstnärer och artistförmedlingar, utan alla uppträdande och artistförmedlingar kan själva välja om de ansöker om att bli skattskyldiga.

Modellen med ansökan om att bli skattskyldig motsvarar i princip den möjlighet enligt mervärdesskattedirektivet och mervärdesskattelagen som små företag och näringsidkare som bedriver verksamhet i liten skala har att frivilligt ansöka om att bli skattskyldiga. Den frivilliga skattskyldigheten beaktar bäst mångfalden inom kulturbranschen genom att den låter varje utövande konstnär själv avgöra om det är ekonomiskt och skattemässigt förnuftigt att ansöka om att bli skattskyldig för verksamheten. Förslaget grundar sig därför på denna modell.

En uppträdande eller en artistförmedling som ansökt om att bli skattskyldig ska betala skatt för alla i 45 § 1 mom. 1 och 2 punkten i mervärdesskattelagen avsedda försäljningar och för andra eventuella skattepliktiga försäljningar på motsvarande sätt som andra företag som bedriver skattepliktig verksamhet.

Skatt ska betalas på försäljning oberoende av om köparen är mervärdesskattskyldig eller inte. Artikel 391 i mervärdesskattedirektivet innehåller ingen bestämmelse enligt vilken köparens ställning skulle kunna begränsa rätten att ansöka om skattskyldighet för framträdanden. Direktivet innehåller inte heller några bestämmelser om möjligheten att sätta sådana ytterligare begränsningar för ansökan om skattskyldighet när det gäller små företag. Det finns ingen orsak att försätta dem som ansöker om att bli skattskyldiga för honorar och ersättningar för framträdanden i en annan ställning än små företag. En modell där köparens ställning inte spelar någon roll är också enkel och tydlig ur administrativ synpunkt.

En utövande konstnär eller en artistförmedling ska införas i registret över mervärdesskattskyldiga från den tidpunkt då ansökan gjordes och avförs ur registret enligt sin anhållan om avregistrering i enlighet med principerna i 173 och 174 § i mervärdesskattelagen.

Till 12 § 1 mom. i mervärdesskattelagen fogas enligt förslaget en hänvisning till de försäljningar som avses i 45 § 1 mom. 1 och 2 punkten. Den som bedriver rörelse ska utan hinder av 3—5 §, 45 § 1 mom. 1 och 2 punkten samt 60 § kunna bli skattskyldig på ansökan.

Utövande konstnärer och andra offentligt uppträdande får ofta sin inkomst inte bara från honorar utan också från andra inkomstkällor, såsom olika upphovsrättsersättningar. Bestämmelser om skattefrihet för dessa finns i 45 § 1 mom. 3—5 punkten i mervärdesskattelagen. Det föreslås inte att det ska bli möjligt att ansöka om att bli skattskyldig för dessa ersättningar.

Utövande konstnärers honorar kan behandlas och betalas som personliga löneinkomster. Enligt 1 § 4 mom. i mervärdesskattelagen anses försäljningen inte vara rörelsemässig, om vederlaget för försäljningen är lön som avses i 13 § i lagen om förskottsuppbörd. Principerna vid inkomstbeskattning och gränsdragningen mellan exempelvis löneinkomst och ersättning för arbete ska tillämpas också på behandlingen av dessa ersättningar med avseende på mervärdesskatt. Till den del som honorar eller andra ersättningar till utövande konstnärer behandlas som löneinkomster i inkomstbeskattningen, ska det inte vara möjligt att bli skattskyldig på ansökan.

Ovannämnda principer inverkar också på avdragsgillheten för anskaffningar som görs av utövande konstnärer och artistförmedlingar som ansöker om att bli skattskyldiga och på delningen av avdragsrätten. I enlighet med de allmänna principerna för avdragsrätt ska anskaffningarna inte vara avdragsgilla till den del de ingår i den utövande konstnärens eller artistförmedlingens privata konsumtion, skattefria verksamhet såsom upphovsrättsersättningar eller verksamhet för vilken vederlaget är lön.

2.3 Skattesats

Vidare föreslås det att det på ovannämnda uppträdandes och artistförmedlingars honorar och på försäljning av framträdanden som överläts till arrangörer av evenemang tillämpas en sänkt skattesats på 10 procent, vilket i nuläget är skattesatsen också för andra kulturtjänster.

I 85 a § i mervärdesskattelagen föreskrivs det om tillämpningen av den sänkta skattesatsen på 10 procent på vissa nyttigheter. Enligt förslaget fogas till paragrafens 1 mom. en ny 11 punkt, med stöd av vilken det i skatt ska betalas 10 procent av skattegrunden för honorar eller ersättning som avses i 45 § 1 mom. 1 och 2 punkten för försäljning av framträdanden av utövande konstnärer eller andra offentligt uppträdande eller idrottsmän samt för försäljning av framträdanden av uppträdande då avsikten är att framträdandet ska överlåtas till arrangören av ett evenemang, när den som bedriver rörelse har ansökt om att bli skattskyldig för denna verksamhet.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Konsekvenser för företagen

Det är svårt att bedöma hur stor andel av de utövande konstnärerna och artistförmedlingarna som kommer att ansöka om att bli mervärdesskattskyldiga. Man kan ändå bedöma att det i synnerhet för större aktörer som bedriver yrkesmässig verksamhet i bolagsform är fördelaktigt att ansöka. För dessa medför skatteändringarna ekonomiska fördelar eftersom anskaffningar av produktionsinsatser blir avdragsgilla. Dessutom kan man anta att ansökningar kommer att göras främst av dem vars kunder är mervärdesskattskyldiga. I och med ansökan om skattskyldighet blir mervärdesskatten på honorar och ersättningar för framträdanden avdragsgilla för dessa köpare i stället för att bli en kostnad för dem. För de uppträdande som bedriver verksamhet i mindre skala och gör små anskaffningar och för de uppträdande och artistförmedlingar vars kunder till största delen inte är mervärdesskattskyldiga blir den frivilliga skattskyldigheten däremot inte ett lockande alternativ.

Den som ansöker om att bli skattskyldig drabbas i viss mån av administrativa kostnader, vilket bl.a. beror på den rapporteringsskyldighet och de andra skyldigheter som följer av skattskyldigheten och på de ändringar som eventuellt behöver göras i informationssystem.

Lagändringen kan bedömas stödja företagsamheten inom kulturbranschen samt en ökning och utveckling av teknik- och logistiktjänsterna och andra motsvarande tjänster inom branschen.

3.2 Konsekvenser för Skatteförvaltningens kostnader

De föreslagna bestämmelserna kräver ändringar i de blanketter som gäller ansökan om mervärdesskattskyldighet och i Skatteförvaltningens informationssystem. De föreslagna ändringarna leder också i någon mån till ökade uppgifter och utgifter för Skatteförvaltningen i fråga om registreringen av mervärdesskattskyldiga, rådgivning, anvisningar och kommunikation.

3.3 Konsekvenser för skatteintäkterna

Möjligheten att ansöka om skattskyldighet för honorar och den därmed förknippade avdragsrätten för anskaffningar sänker mervärdesskatteinkomsterna. De årliga skatteintäkterna sjunker uppskattningsvis med 10 miljoner euro beräknat på 2019 års nivå.

Eftersom det är frivilligt att ansöka om att bli mervärdesskattskyldig, kan man anta att endast de utövande konstnärer och artistförmedlingar som drar ekonomisk nytta av ändringen kommer att utnyttja rätten att ansöka. Det är främst fråga om aktörer som säljer tjänster till mervärdesskattskyldiga kunder, då köparen kan dra av mervärdesskatten för försäljningen. Statens skatteintäkter minskar då på grund av de utövande konstnärernas och artistförmedlingarnas rätt att göra avdrag av mervärdesskatten på sina egna inköp.

De utövande konstnärer och artistförmedlingar som säljer tjänster endast eller huvudsakligen till kunder som inte är mervärdesskattskyldiga antas stanna utanför registret över mervärdesskattskyldiga. Också andra offentligt uppträdande, såsom föredragshållare, antas stanna utanför registret över mervärdesskattskyldiga eftersom de kostnader som skulle kunna dras av är små.

Det är möjligt att ändringen uppmuntrar utövande konstnärer att börja bedriva verksamhet i form av mervärdesskattepliktig ekonomisk verksamhet i stället för i form av förvärvsarbete. Avdragsrätten för mervärdesskattepliktiga anskaffningar som gäller konstnärlig verksamhet kan då ersätta det avdrag för inkomstens förvärvande som gjorts i inkomstbeskattningen, varvid de sammanlagda konsekvenserna för statens skatteintäkter till denna del blir mycket små.

I beräkningarna har använts slutrapporten från projektet VAKA (Valtakunnallinen klubi- ja aluekiertuehanke) från 2011 och en rapport från 2016 om effektbedömning av momsändringsförslag som beställts av föreningen Musiikkituottajat - IFPI Finland ry.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

Utlåtanden om utkastet till proposition begärdes av undervisnings- och kulturministeriet, Skatteförvaltningen, Finlands näringsliv rf, Elävän musiikin yhdistys ELMU ry, Finlands Svenska Skådespelarförbund r.f., Freelancemuusikot ry, Esittävien taiteilijoiden ja äänitteiden tuottajien tekijänoikeusyhdistys GRAMEX ry, Centralhandelskammaren, Kopiosto r.y., Musiikkituottajat - IFPI Finland ry, Suomen elokuva ja mediatyöntekijät SET ry, Suomen Huippu-urheilijoiden Unioni ry, SULASOL, Suomen Laulajain ja Soittajain Liitto r.y., Finlands Recitatörförbund rf, Suomen Muusikkojen Liitto ry, Suomen Muusikkoyrittäjät ry, Suomen Näyttelijäliitto - Finlands Skådespelarförbund ry, Suomen Ohjelmatoimistot ja Agentit - Finnish Entertainment Agency Association ry, Suomen Sinfoniaorkesterit ry, Suomen tanssi- ja sirkustaiteilijat - Finlands dans- och cirkuskonstnärer ry, Finlands Friidrottsförbund rf, Suomen Veroasiantuntijat ry, Företagarna i Finland rf, Teatteri- ja mediatyöntekijöiden liitto ry och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

RP 258/2018 rd

Dessutom lämnades utlåtanden på eget initiativ av Backbone Marketing Oy, Central Line Entertainment Oy, Dex Viihde Oy, Fullsteam Agency Oy, Grey Beard Oy, Haloo Music Group Oy, LiveFIN ry, Live Nation Finland Oy, MP-Viihde Oy, Piikkikasvi Agency Ab, RedBerg Agency Oy, Sahara Ab, Finlands Olympiska Kommitté rf och Warner Music Finland Oy.

Remissinstanserna understödde förslaget och i synnerhet modellen som grundar sig på frivillig ansökan. En del av representanterna för artistförmedlingar och arrangörer av evenemang önskade att ansökan skulle knytas till köparens och slutanvändarens ställning så att skatt skulle betalas bara på försäljning till mervärdesskattskyldiga köpare. I denna fråga finns det ändå delade åsikter mellan artistförmedlingarna. Motiveringen i propositionen har kompletterats när det gäller varför frivillig ansökan inte kan kopplas till köparens ställning i fråga om skattskyldigheten.

5 Ikraftträdande

Lagändringen kräver ändringar i Skatteförvaltningens blanketter och informationssystem. På grund av tidtabellen för dessa ändringar föreslås lagen träda i kraft den 1 april 2019.

Lagen tillämpas när skyldighet att betala skatt uppkommer efter lagens ikraftträdande. Frivillig skattskyldighet förutsätter dessutom att vederbörlig ansökan lämnas in.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 12 och 85 a § i mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 12 § 1 mom. och 85 a § 1 mom. 10 punkten, av
dem 85 a § 1 mom. 10 punkten sådan den lyder i lag 1202/2011, samt
fogas till 85 a § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1202/2011, 492/2012 och 706/2012, en
ny 11 punkt som följer:

12 §

Den som bedriver rörelse kan oberoende av vad som föreskrivs i 3—5 §, 45 § 1 mom. 1 och
2 punkten samt 60 § bli skattskyldig på ansökan.

85 a §

För försäljning av följande tjänster samt för försäljning, gemenskapsinterna förvärv, överfö-
ring från upplagringsförfarande och import av följande varor ska i skatt betalas 10 procent av
skattegrunden:

10) den ersättning enligt 45 § 1 mom. 3—5 punkten som hänför sig till upphovsrätten och
som en organisation som företräder innehavarna av upphovsrätten får,

11) honorar eller ersättning som avses i 45 § 1 mom. 1 och 2 punkten för försäljning av
framträdanden av utövande konstnärer eller andra offentligt uppträdande eller idrottsmän, när
den som bedriver rörelse har ansökt om att bli skattskyldig för denna verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas när skyldigheten att betala skatt uppkommer efter ikraftträdandet av lagen.

Helsingfors den 29 november 2018

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Petteri Orpo

Lag

om ändring av 12 och 85 a § i mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 12 § 1 mom. och 85 a § 1 mom. 10 punkten, av
dem 85 a § 1 mom. 10 punkten sådan den lyder i lag 1202/2011, samt
fogas till 85 a § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1202/2011, 492/2012 och 706/2012, en
ny 11 punkt som följer:

Gällande lydelse

12 §

Den som bedriver rörelse kan utan hinder
av 3—5 och 60 §§ blir skatteskyldig på an-
sökan.

Föreslagen lydelse

12 §

Den som bedriver rörelse kan *oberoende*
av vad som föreskrivs i 3—5 §, 45 § 1 mom.
1 och 2 punkten samt 60 § bli skattskyldig
på ansökan.

85 a §

För försäljning av följande tjänster samt
för försäljning, gemenskapsinterna förvärv,
överföring från upplagringsförfarande och
import av följande varor ska i skatt betalas
10 procent av skattegrunden:

10) den ersättning enligt 45 § 1 mom. 3—
5 punkten som hänför sig till upphovsrätten
och som en organisation som företräder in-
nehavarna av upphovsrätten får.

85 a §

För försäljning av följande tjänster samt
för försäljning, gemenskapsinterna förvärv,
överföring från upplagringsförfarande och
import av följande varor ska i skatt betalas
10 procent av skattegrunden:

10) den ersättning enligt 45 § 1 mom. 3—
5 punkten som hänför sig till upphovsrätten
och som en organisation som företräder in-
nehavarna av upphovsrätten får,

11) *honorar eller ersättning som avses i*
45 § 1 mom. 1 och 2 punkten för försäljning
av framträdanden av utövande konstnärer
eller andra offentligt uppträdande eller id-
rottsmän, när den som bedriver rörelse har
ansökt om att bli skattskyldig för denna
verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas när skyldigheten att be-
tala skatt uppkommer efter ikraftträdandet
av lagen.